

אלומות סמינר מאי

16/5/24, ו- 27-29/5/24

במהלך חודש מאי התקיימו **שלושה מפגשים שונים של אלומות ד' שהתפרסו על פני ארבעה ימים**. במהלכם נפגשנו עם שגריר בלגיה בישראל, למדנו ליצור פיצ'ים אפקטיביים וקצרים והתאמנו הרבה לקראת הצגת ניירות העמדה שלנו באמצעות הפיצ'ים, ביקרנו במכללת בית ברל, בביתא מחנכים - להתחדשות חינוכית בירושלים, ובבית ספר אלסלאם לחינוך המיוחד במזרח ירושלים. התוודענו למבנה משרד החינוך, לאתגרי החינוך הערבי במזרח ירושלים, להכשרה המיוחדת של חותם ועוד. בין לבין שמענו סיפורים ישראליים מעמיתים רבים, וקיימנו ומפגשי בוקר טוב.

בכלל מאי היה חודש של עמיתים שחשפו אותנו לעשייתם. חשבנו שבשלב זה של התהליך אין טעם לסכם את המפגש על הציר התמטי, בטח לא ב- 800 מילים, לכן ניסינו לחלץ כמה כותרות מרכזיות שחרזו את הסמינרים השונים.

מסע

תאודור סוס גייזל, הידוע בכינוי הספרותי ד"ר סוס, כתב פעם שאם יוצאים, מגיעים למקומות נפלאים. ואכן אנו רואים במפגשים של אלומות מסע, מסע ישראלי משותף שהמכנה המשותף שלו הוא החינוך.

במהלך חודש מאי נערכנו למסע לבלגיה. בפגישה בבית השגריר הבלגי בהרצליה גילינו לפתע איך המסע שלנו, מדינה במלחמה, נראה ממבט אירופי. הקדשנו זמן רב לגבש וללטש את המסע של מסמכי המדיניות שלנו: מסע שמלווה אותנו כמעט בכל הסמינרים של אלומות עד כה. סיכומו של המסע הזה יוצג במפגש יוני, ונערכנו לך. יצאנו למסע בחינוך המיוחד במזרח ירושלים ושם שמענו, בין היתר, על המסע הארוך של החינוך הערבי במזרח העיר אל עבר הסדרה וחינוך ישראלי.

גם בשיתופים של החברים השונים שמענו לא מעט על מסעות: המסע של משפחתו של נמרוד מרומניה לכפר סבא, המסע של יערה בין עולמות המעשה לעולמות הפנטזיה-ובין השמרנות לתעוזה והמסע של אימאן לעולם ללא גבולות, ארצות ודתות, משוחרר מפחד ומדאגות.

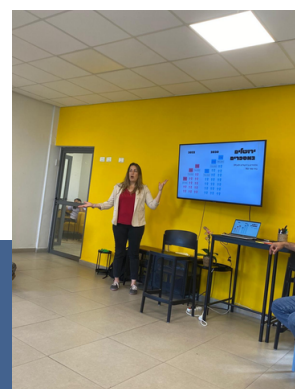
השירים השונים הולכים ותופסים יותר ויותר מקום בשיתופים שלנו. הסיפור הקבוצתי שלנו הולך ונרקם עוד ועוד סביב שירים – בעברית, בערבית ובאנגלית. שירים מכאן ומעכשיו, ושירים מארצות אחרות. החבורה שהולכת ומתגבשת כרשת מאוד חזקה הביאה את עצמה במפגשים של מאי עד הקצה. שירלי, יערה, אימאן ונמרוד הביאו לנו שירים שהיו מדויקים כל כך לחוויות שהם שיתפו בהן בסיפורים הישראליים ובפתיחות של כל אחד מהימים.

רק השמים מעליי
 יודעים קצת לפניי
 לאיזה בוקר חם
 לאיזה בוקר קר
 נתעורר מחר
 (יגאל בשן)

כאן סיפרתי את סיפור חיי
 כאן אני נושם את אוהבי
 להתאכזב, להתעצב
 ולנצח כל כאב
 כאן סיפרתי את סיפור חיי

אבל החידוש הגדול הפעם היה שלא רק הבאנו את עצמנו למעגל, אלא יצאנו מהמעגל אל העשייה של העמיתים בשדה: נסענו לבית ברל ופגשנו שם את היציג הסיום של הכשרת חותם החדשנית שמוביל רותם קמה. אחר כך פגשנו את אורית שוורץ פרנקו, אילנה פאול בנימין, שלי מור וחגי הררי, אשר מובילים תוכניות ייחודיות בפקולטה לחינוך ושותפים לעשייתה של עמיתתנו עדי בינס במכללה, עשייה שיש בה המון חידוש. וכהגדרתה של דיקנית הפקולטה, "פדגוגיה מוטת חברה". ביום אחר נסענו לירושלים והתארחנו בביתא מחנכים – מרכז לחדשנות חינוכית, שמנהלת עמיתתנו קים סיגל-פולקמן ופועל בתוך בית הספר "בית חינוך" בלב ירושלים.

ראינו שם יצירתיות ועשייה יוצאות דופן עם נשמה ירושלמית ייחודית. משם נסענו לבית הספר אלסלאם בבית צפפה, הנתון לפיקוחה של עמיתתנו היאם שבלי. פגשנו שם את אתגרי והישגי החינוך במזרח ירושלים במפגש ישיר עם מנהלים, צוותי חינוך, ונציגי העירייה האחראים לחינוך הערבי.

פסיפס ישראלי

ארבעה סיפורים ישראליים סופרו במפגשי מאי: היאם שבלי נמרוד זינגר, מירב צהר רוזן ונעה כהן. סקירתם יחד מספרת את סיפורה של החברה הישראלית. כי בסיפורים ששמענו היה הכול: אסלאם ויהדות, חילון ושמירת מצוות, שמאל וימין, חינוך ואמונה בצדקת הדרך; היו שם אימהות חזקות ואוהבות ואבות מיוחדים. חיבורים מעניינים, ומרחב שמספר את סיפורנו: סובא וכפר עין ראפה, כפר סבא גבעתיים והרצליה, בית אל וירושלים. והייתה שם המון המון תקווה.

חזון

תקווה וחזון הן מילים שקשורות זו בזו. חזון בונה תקווה, וזו מזינה את החזון. במהלך מאי נפגשנו עם המון אנשים שיש להם חזון. שיודעים היטב מה המטרה החינוכית שלהם ופועלים לממש אותה. כאלה היו המפגשים במזרח ירושלים, בביתא מחנכים, בבית ברל ובהכשרת חותם. וכל אחד מהמפגשים הללו מילא כל אחד מאיתנו בחזון אחר: חזון של חינוך שמשפיע על חברה, חזון של התחדשות אמיתית בהוראה יצירתית, חזון של חיים משותפים, חזון של מצוינות, מנהיגות, הכלה והובלה. הדיונים שעוררו המפגשים הללו היו קשים ומורכבים. אבל נדמה שכל אחד מאיתנו לקח אליו, לעולמו האישי והמקצועי, פיסת חזון ופיסת תקווה.

דיאלוג

בבתחילת דרכנו באלומות עסקנו רבות בתאוריית U ובהקשבה. אחת מצורות ההקשבה שלמדנו עליהן אי אז בתחילת הדרך הייתה הקשבה מחוללת – הקשבה המייצרת בשומע תובנות ורעיונות חדשים. אחת החוויות המשמעותיות ביותר המתרחשות במפגשים שלנו היא הקשבה זו לזה. הקשבה שיוצרת דיאלוג ומחשבה משותפים, גם כשיש לא מעט ויכוחים.

במהלך חודש מאי למדנו שדיאלוג הוא כלי עבודה נהדר בהכשרת מורים. נחשפנו לשיטה הייחודית של מרכז בובר, שבו מתוך דיאלוג עם הסטודנטים מתנועות הנוער נבחרים תוכני הלמידה ושיטות ההוראה. למדנו דיאלוג בינינו כשנתבקשנו לנסח במשותף מסמך בנושא למידה בזום. וכמו תמיד, יותר מכול היה לנו דיאלוג עם עצמנו – כקבוצה וכפרטים.

תנועת נוער

תשומת הלב המשותפת שלנו כקבוצה נמצאת על פי רוב בחינוך הפורמלי ובמערכות להכשרת מורים. במפגש הזה יצא לנו להסיט את מבטנו שוב ושוב אל עבר החינוך הבלתי פורמלי, בדגש על תנועות הנוער. גם מתוך סיפור הבוקר טוב של **רותם קמה** ששיתף בחוויותיו מתנועת הנוער, וגם מתוך המפגש עם מרכז בובר, עצרנו לרגע להתבונן בכוחותיו של נוער לנהל ולקדם את עצמו בכוחות עצמו. לקחנו, כל אחד לעולמו, את היכולת לשחרר סמכות ולתת לדור הצעיר לנהל את עצמו ואת הכשרתו.

אז לסיכום

אנחנו חבורה שנמצאת לקראת סופו של מסע משותף שמחייב אותנו להקשבה ולדיאלוג מתמידים, מתוך דאגה ואהבה למערכת החינוך.

במאי, לצד ההכנות הקדחתניות לערב השיא ביוני, נפגשנו שוב ברמה העמוקה זה עם זה בסיפורי בוקר טוב ובסיפורים ישראלים רבים שמקריבים ומחברים בינינו, ואגב כך זמזמנו יחד שירים בשלוש שפות. יצאנו לראות עשייה של ארבעה עמיתים ב"בית" המקצועי שלהם. העמקנו בזהות המקצועית שלנו דרך מפגשים שזימנו לנו העמיתים שלנו, ונראה שהעמקנו צעד אחד נוסף את הרשת ההולכת ונרקמת בינינו.

רשמו את האלומות:

ד"ר אימאן אבו חנא-נחאס, מכללת אורנים, וד"ר עדה גבל, מכללת שאנן – המכללה האקדמית הדתית לחינוך